

Fyra nya och wackra

W i s o r.

Den Första:

Pålla och Nanny &c.

Den Andra:

En ångerfull ung Sündares Wisa, i an-
ledning af hans begångna brott:

Stå stilla, du Yngling &c.

Den Tredje:

En alldeles ny Kärleks-Wisa.

Der wåger upp en Lilja &c.

Den Fjerde:

Bland alla land på denna jord &c.

Kostar i skilling banko.



Den Bäste:

Pålla och Nanny.

Si Pålla dagligt nipper frun, Sår gazet,
flor och taster stickar, Men Nanny klär sig i kata-
tun, Och Nanny är min flicka.

2. Linong och siden köpt och ärfst, Och hure
af Kråmarn Pålla prydde, Men täckt är Nan-
nys bomullslärst, Som hennes egna händer
sydde.

3. Med kast, sultan, och plymer går, Den
stolta Pålla att förtjusar. Men skönt är Nannys
eget hår, Som blott naturens händer krusa.

4. På Pållass kind, då blomstren fly, För-
gåfves smink och masker pröfwat, Men skön
är Nannys friska hy, Som säger att de ej behöf-
was.

5. Du spar of Pålla allt besvär, Att ef-
ter nya gazet leta; Att Nanny rak och wälwärt
är, Ur allt hwad ni och jag sår weta.

6. På balen såg jag Pållass glans, Bro-
derad sko och guldsmidt spänne, Men Nannys fot
och Nannys dans, Nog af jag dansade med
henne.

7. I leken glänste Pållass fot, Ur broderis
er guld och siden, Men Nanny sprang min sam-
emot, Och blef min waka hela tiden.

8. Med skämt och infall stoj och skratt, Då
Pålla allas ro förstörde, Tyt Nanny wid min
sida satt, Och jag, jag ingen annan hörde.

9. Af bopen Pållas smidda blick, Beundran
sökte löjet lärde, Men Nanny till mitt hjerta
gick, Och mötte hwad jag ej begärde.

10. Må denna eld förblinda er, Som wild
i Pållas ögon strålar, I Nannys ögon godhet
ser, Och ofskuld hennes kinder målar.

11. Res! ropar Pålla till mitt slott, Med
dammas, guld och marmor prydda, Här wiskar
Nanny trogen blott, Gif mig ditt hjerta och
din hydda.

12. Jag will i guldne wagnars ståt, Skref
Pålla widt kring staden glimma, Kom sade
Nanny följ mig dit, I månans sken en aston-
timma.

13. Cupeen skref Pålla bör med mig Mi-
nistrar blåa band förena, Två wänner blott,
som likna dig, Sad Nanny eller du allena.

14. Då Pålla tårs af jalusi, Och högmod
följd af hat och smärta, Från fördomar och
afund fri, Är Nanny lycklig wid mitt hjerta.

15. Mitt tosta tjäll, min stilla lott, Skall
nog för Nannys hjerta blifwa, Mer är en kyß
af Nanny blott, En allt hwat Pålla mig kan
gifwa.

Den Andra:

Stå stilla, du Ungling, och se dig wäl före,
Besinna, att lefwa hur' farligt det är; Haf

alltid för ögon din Gud och din Herre! Fly
alla de onda begärena här, Ack! akta dig wäl
Till lif och till själ, Ty snarligt tillstundar ett
ewigt farwöl.

2. Jag knappast had' hunnit till blomstrans
de åren, Jag knappast war kommen att werl-
den bese, Då föll mig en tanke så farlig i hån-
gen, Som mig skulle lända till sport och till spe.
O Herre och Gud, Jag war förr din brud,
Men se'n öfwerträdde jag det Sjunde Bud.

3. Först glömde jag bort min Gud och min
Herre, Se'n glömde jag bort hela Döpsens
flod, Se'n glömde jag bort Guds heliga lära,
Som mig skulle leda till Himmelens port: Mig
satan gaf råd Allt med sitt försåt, Allt gripa
min nästas wälfångna förråd.

4. En tid snart derefter blef jag arresterad
Och fångslad med hårdaste bojor och band, Mitt
brott jag bekände och blef så förpackad Med
handklöfswor hårda till fångelsset fram: Der mår
ste jag då I elände gå, Lida hunger och nöd
samt törst deruppå.

5. Wist förjer jag mycket för werldenes
åra Och åfwen för straffet, hur swårt det ock
är; Men mer förjer jag för föräldrarna låra,
För syfton och slägt, som mitt elände ser: Allt
de för mig då Skole blygas också, Och skäm-
mas hwar gång de på mig tänka må.

6. Jag måste fördensfull den tiden förbanna
På hwilken jag wandrat en syndenes träl; Un-
gerfull önskar hos Jesum jag hamnar, Emedan
han lofwat att frälssa min själ. O Herre och
Christ, Förlåt mig min brist! Fräls mig ifrån
ondo och djeswulens list.

7. Ack, we mig, den stunden, då jag icke
lydde Min faders och moders förmaning så god;
Ack, we mig, den stunden då jag icke flydde
Begären, som uti mitt hjerta uppstod. O Her-
re och Gud, Som lärt mig din Bud, Hjelp
mig dem hålla och följa till slut.

8. O Unglingar alla, som skåden min jem-
mer, Bewaren eder wäl och följ den Guds lag:
Bed Gud uti Himlen, att han eder sänder De
heliga Englar att leda hwar dag: På wägen
rätt för Och alltid förstör Alla djefwulens anslag,
som of förför.

9. Den enda tröst, jag i werlden månd²
hafwa, Är att Gud ej will någon syndares död;
Ty den sig omwänder och ärligt will lefwa,
Guds nåd han skall rōna uti all sin nōd. Ja,
Himmelen tar Mig i försvar, Att satan och
werlden mig ej mer bedrar.

10. Gud Fader, gif nåde mitt lefwerne
bättra! O Jesu, af nåd, gif mig hågen dertill!
Ack, Helige Ande, styrk mig till det bästa, Att
lefwa i werlden som Skaparen will; Att jag
till slut, I hårlig skrud, Med palmer i händer
får lossjunga Gud.

Den Tredje:

Der wärte upp en Lilja uti den gröna ången,
Straxt kommer der en owän och tager henne

bort; Den wännen kan jag aldrig förglömma,
Jag tror att han lägger mig i grafwen, i graf-
wen innan fort.

2. De rosor, å de blader, gör mig ofta
gläder, När som jag går mig i Rosendelund,
Kan hända att någon förbjuder En gång att
få ega din sköna ungdom.

3. Nu skall ni så se, och med grämelse så
spörja, Att jag kan lefwa utan dig, Att jag
kan lefwa ensam allena; Se då har jag ingen
som oroar mig.

4. En gång när jag blir dödd och lagder
uti grafwen, Kan hända att du suckar och sörjer
efter mig: En gång på den yttersta dagen Då
får du den belöning som wäntat har på dig.

5. Om det skall bli mitt öde, att jag skall
blifwa dödd Och aldrig min hemort i werlden
så se; Aldi både fader och moder, Aldi alla
släktingar som finns på denna jord.

6. Skall owännen önska att jag skall bort-
skiljas, Och skiljas från wännen den jag har
hållit kär; Den wännen kan jag aldrig för-
glömma, Jag tror han lägger mig i grafwen
innan fort.

7. Kan hända och dig gläder att mina tårar
rinna Från mina ögon neder och på min bleka
kind: Men det är det enda mig gläder Att hims-
melen för penningar kan aldrig blifwa min.

8. Nu slutar jag min wisa; jag orkar ei
långre sjunga För tiden görs så bedröflig och
lång: Är du mig trogen, så få wi wäl mötas,
Och glädjas i himmelen bland englars sång.

Den Fjerde:

Bland alla land på denna jord, Det bästa
är Norden, vår Svenska Nord Så rik på
himlens gåfvor; Der finns ej Söderns öfvers
flöd, Men jern och karlar, malt och bröd, Och
flickor se'n Guds gåfvor!

2. Bland alla språk på denna jord, Det
bästa är språket i Sverges Nord; Det har sin
stråfva sida: Men ordet aldrig brista kan, Der
hjertan tala med hvarann, Som njuta eller lida.

3. Bland alla flickor på vår jord, Den bäs
ta är flickan i Sverges Nord, En nativiol i
lunden; Den doftar skönt, men lagom blott. Har
ei, som rosen, törnen sått, Och blommor långa
stunden.

4. Bland alla hustrur på vår jord. Den
bästa är hustrun i Sverges Nord, Så utans
till som innan: Hon skaffar hemma, god som
gull, Sin gruta och sin wagga full, Och gör
en hjälp af qvinnan.

5. Bland alla seder på vår jord, Den bäs
ta är seden i Sverges Nord, En sed af åfta
slaget; Frisk kropp och själ, och hyddans frid,
Och skämt och allvar i sin tid, Och bågarn
runt fring laget.

6. Ja, lefve all den vida jord! Den bästa
för Svensken är Sverges Nord; Han håller
den i heder, Och lemnar gerna grannen rätt
Allt wälja land och lefnadsfätt Och byta tro
och seder.